

Minden elmúlást újraindulás követ

2024. március 10-én, ha nem is percre pontosan reggel 8.00 órakor, de valamikor 8.30–8.45 között megjelentek a kivitelező cég képviselői, hogy elkezdenék a Szent László-templom felújítását. Attól a pillanattól kezdve a (hit)életünk gyökeresen megváltozott. Elkezdődtek az előkészületek, a technikai beavatkozások a templomépület egészébe... és valahogyan a mi közösségi lelki életünkbe is.

Telt-múlt az idő, a templom belső szerkezetei is lassan-lassan megadták magukat a felújítási munkálat beavatkozásainak. Egyetlen működő toronyóránk valamelyik nap délután vagy éjjel 3 óra körül megállt! Minden keresztény számára rendkívüli jelentőséggel bír ez a napszak. Délután 3 óra – Krisztus megváltói kereszthalálának az időpontja. Amikor pár nappal ezelőtt ezt a



felvételt készítettem a templomtorony állványán, szinte dermedtség ható csend és mozdulatlanság vett erőt rajtam. Szent László-templomunk 2024 márciusa egyik napjának egyik 3 órája tájékán „meghalt”. Ha a „földbe nem is gyökerezhetett lábam” ott fenn az állványon, de felfele haladva az állványon minden zsigeremben éreztem az idő megállásának kényszerű mozdulatlanságát.

„Megállt az élet a Szent László-templomban/templomon”. Mindannyiunk életében egyszer „megáll az élet”. Keresztényként azonban az elmúlást és a halált a feltámadás fényében szemléljük. Lehet, hogy megáll a toronyóra mutatója, lehet, hogy a szívkamrák izomzatai még egy utolsót pumpálnak, lehet, hogy az idegrendszer még egy utolsó információt végigfuttat az idegpályán – DE hisszük, hogy az óramutató újra fog indulni és, bár a biológiai élet enyészetnek indul, de a lélek tovább ÉL. Az Isten teremtette emberi léleknek nincs sípoló vízszintes vonala a monitoron. Mindenszentek ünnepe azt suttogja Halottak Napjának, hogy minden elmúlást újraindulás követ. Úgy a Szent László-templomunk életében, mint személyes (örök)életünkben egyaránt.

Kovács F. Zsolt plébános

REMÉNYIK SÁNDOR

Halottak napja

Halottak napja van. Az első,
Mióta döngve hullott Rá a hant.
A Sír tövében egy-egy fénybogár
Csillog. Különben sötét a határ,
S hosszú az éj alant.

Szívek, tilos a nagy világítás,
S virág sincs annyi már,
Elpazaroltuk régi ünnepen;
Egy-egy szálat visz némán, könnyesen,
Ki ma este a temetőbe' jár.
Hiába, virág sincsen annyi már.

De egy-egy szálat letenni szabad.
S hallatni tompán, fojtottan szavunk,
És aztán: kezet fogni halkan, loppal,
Egyik halott a másik halottal:
Ó, hisz' mi itt mind halottak vagyunk.

Kolozsvár, 1920. november 1.

Újonnan avatott szentek, boldogok

Élet Krisztus szolgálatában

Bódi Mária Magdolna

Egy vértanú, aki a 20. század legsötétebb éveiben minden erejét, képességét Isten szolgálatába állította, reményt adva a rászoruló, a hittől elszakadt, a háború borzalmaival átélő embereknek. Ő volt Bódi Mária Magdolna – vagy ahogy mindenki szólította: Magdi –, aki 24 évesen életét adta Krisztusért.

Magdi 1921. augusztus 8-án született Szigligeten, szegény uradalmi cselédszülők gyermekeként. Édesapja hadifogolyként, papírok nélkül érkezett az országba, ezért a szülők nem köthettek sem polgári, sem egyházi házasságot – így a három testvér, Magdi, a két évvel idősebb Gyula és öccsük, János „törvénytelen”, házasságon kívül született gyermekek voltak.

Augusztus 15-én, Nagyboldogasszony napján, a badacsonytördemici Szent Mihály-templomban keresztelték meg. A vidám, jól tanuló kislány hitbéli buzgóságára korán felfigyelt tanítója.

Harmadikos elemistaként, az elsőáldozására készülve Jézus iránti elkötelezettsége még erősebbé vált, mindennapjait már 10–11 éves korában az ima és a tevékeny szeretet hatotta át: egyre többet segített édesanyjának a háztartásban és a mezei munkákban, nagyon szerette a virágokat, élvezte a természetet járni, emellett igyekezett támogatni a rászorulókat is. A visszaemlékezések szerint Köveskálon felfigyelt egy árvára, akit nagyszülei neveltek, a család nagy szegénységben élt. Magdi elhatározta, hogy végigkoldulja a falut, hogy meleg ruhát vehessen a kisgyermeknek – terve pedig sikerrel járt.

17 éves volt, amikor a Szent István-émlékév és az Eucharisztikus Világkongresszus alkalmából szervezett balatonfüzfői népmisszióon meglátta az utat, amelyet választania kell, hogy már földi zarándokútján is szorosan lehessen együtt Jézussal.



Bódi Mária Magdolna
(1921–1945)

„Milyen szép az élete annak, aki közel lehet Istenhez” – mondta öccsének. Megértette, hogy a szerzetesi élet az a hivatás, amely őt egészen Jézushoz köti. Felkereste plébánosát, Androsits István atyát, hogy támogatását kérje, végül otthon is előállt határozott tervével, ám házasságon kívül született gyermekként az akkori rendi szabályok miatt ezt a vágyát soha nem valósíthatta meg.

Magdi egészen máshol találta meg a lehetőséget világi apostolkodásra. 18 évesen a fűzfőgyártelepi, több ezer embert foglalkoztató Nitrokémia Rt. munkásnője lett. Gyári munkásként is a templomban, szentáldozással kezdte napjait, a munka közben elhangzott vallásgyalázó kijelentésekre pedig mindig nyugodtan, érthető és biztos érveléssel, ám soha nem sértő módon válaszolt. Szerénysége, vidámsága és segítőkészsége egy idő után munkatársaira is hatással volt: tisztelni kezdték őt.

Aktívan részt vett különféle gyűjtésekben, édesapjától kapott kerékpárjával mindenhová elment, ahol szükségét szenvedtek. Ebben az évben elvégezte első zárt lelkigyakorlatát, és bár több udvarlója, sőt kérője is akadt, 1941. október 26-án, Krisztus Király ünnepén visszavonhatatlan szüzességi fogadalmat tett. Ekkor már jó ideje segítette a 6–14 éves katolikus lányok és fiúk országos szervezetét, a Szívárdát, szívesen vezette a helyi és a környékbeli gyerekekből álló csoportokat, a foglalkozásokon tovább mélyítve hitüket.

Egy évvel később a család Daka-pusztára költözött. Ekkor avatták Magdit a Mária Kongregáció tagjává – a jezsuiták által kezdeményezett katolikus vallásos közösség célja az volt, hogy a tagokat, elsősorban a fiatalokat a Mária-tisztelet gyakorlása által az önmegszentelés és az apostolkodás magasabb fokára vezesse. A Katolikus Dolgozó Lányok Szövetségének is egyre aktívabb tagja volt, csoportot szervezett, és az iparban dolgozó munkáslányokat öntudatos, katolikus világnézetre nevelte, segítve a rászorulókat, önfeláldozó karitatív munkát végezve.

1943-ban betegápolói tanfolyamra jelentkezett, elhatározta ugyanis, hogy frontszolgálatot vállal, így segítve embertársait. A tanfolyam elvégzése után azonban hiába várta a behívóját. A katonai parancsnokságon megtudta, a Nitrokémia vezetői nem engedték el, arra hivatkozva, hogy nem tudnák pótolni egyik legjobb munkásukat. Imádságaiban már ekkor azért fohászodott, hogy fiatalon halhasson meg, és halála közelebb vigye a fiatalokat az Úrhoz.

1944 áprilisában családjával Litérre költözött, és szinte azonnal elkezdte megszervezni a Katolikus Dolgozó Lányok Szövetségének helyi csoportját, amelynek tagjai Magdi vezetésével ott segítettek, ahol csak tudtak: a balatonfüredi katonakórház betegeinek élelemcsomagokat készítettek, a környék mélyszegénységben élő gyerekeinek ruhákat varrtak, ápolónői tanfolyamot szerveztek.

Magdi eközben egyre több dologról mondott le, hogy ezzel is közelebb kerülhesen Krisztushoz. Ekkor már egyre aggasztóbb híreket lehetett hallani a nőkkel szemben elkövetett erőszakról, ezért tisztaságuk megőrzésére bátorította nőtársait, ő pedig elhatározta: élete árán is megtartja szüzességi fogadalmát.

1944 végére a harcok zaja egyre közelebből hallatszott, gyakoribbá váltak a légiraidák – a front Litér felé közeledett. A szovjet csapatok végül 1945. március 23-án érkeztek meg a településre, amelynek közössége a háború hosszú éve alatt óriási veszteségeket szenvedett, sok litéri férfi soha nem tért haza a harcmezőről. Aznap délután Magdi néhány asszonnyal és gyerekekkel együtt a helyi kastély udvarán kialakított óvóhely lejárataánál tartózkodott, amikor két fegyveres szovjet katona támadt rájuk.

Egyikük a bunkerbe küldte Magdit, aki tudta, mi vár rá, sokat hallott a katonák által elkövetett erőszakról. Tisztaságát védelmezve a zsebében tartott kisollóval megszúrta a katonát, és menekülni próbált, közben a többi asszonyt figyelmeztette a veszélyre. *„Annuska, meneküljön, mert magán lesz a sor! Én már meghalok... Édesanyám, menjenek innen, én most már meghalok!”* – kiáltotta a visszaemlékezések szerint.

Pár pillanattal később a Magdira támadó katona megjelent az udvaron, és azonnal lőtt – a beszámolók szerint hat golyó fúródott a lány testébe. Az első lövés után Magdi megállt, a második lövésnél karjait az ég felé tárta, majd összezárta ezekkel a szavakkal: *„Uram, Királyom! Végy magadhoz!”*

Az utolsó golyó a szívét találta el, arccal előreesett és meghalt – ujjai még ekkor is a rózsafüzért szorították.



Magdi, édesapjától kapott kerékpárjával

Forrás: www.bodimariamagdolna.hu/eletrajz/

2025. szeptember 6-án Veszprémben avatta boldoggá Erdő Péter bíboros.

Liturgikus emléknapja október 26.

Urunk Jézus Krisztus, Te megadtad Bódi Mária Magdolnának, hogy szívét megnyissa Előtted, és már fiatalon megtapasztalja a Veled való találkozás boldogító örömét. Neked szolgált az elesettek, az ifjúság és a munkások körében. Odaadását és hűségét a vértanúság koszorújával jutalmaztad. Közbenjárására add, hogy hívásodat mi is teljes szívvel kövessük, Neked örömmel szolgáljunk, s a tiszta szívűeknek ígért boldogságot elnyerjük! Aki élzs és uralkodol mindörökkön-örökké! Ámen.

Csapatépítő beszámoló

Október 24–26. között sor került kollégiumunkban egy csapatösszerázó hétvégére. Ennek legfőbb célja az volt, hogy az újonnan érkező kollégisták még jobban be tudjanak illeszkedni, és ne csak kollégiumi körülmények között találkozzunk egymással, a rohanó hétköznapiakban.



Az első programunk péntek este kezdődött, amihez néhányan készítettek szendvicseket is. Mivel a kollégiumhoz tartozik egy pinchelyiség, így itt tartottuk meg ezt az ismerkedést. Voltak klasszikus memória- és ügyességi játékok, de felmértük kollégistáink általános műveltségét is. Természetesen nem volt hiány nevetésből, mindenki ügyesen küzdött a saját csapataért. Végezetül pedig mindenki kapott a jól megérdemelt szendvicsből, és szomjunkt is olthattuk a küzdelmek végén.



Szombat délután közösen készítettük el az ebédünket az udvaron. Néhányan miccset sütöttek, a lányok pedig készítettek zöldségsalátát is hozzá. A nap hátralevő részében még jó sokat beszélgettünk, táncoltunk, énekeltünk és élveztük egymás társaságát.

A vasárnap a pihenésről és a regenerálódásról szólt, így csak egy ebédre gyűltünk össze, melyet Zsolt atya készíttetett nekünk. Utána mindannyian jóllakottan és élményekkel tele pihentünk.

Tartalmas és emlékekben gazdag hétvége volt, amit mindannyian bármikor megismételnénk.

Laczkó Gabriella

Élmények a távoli Japánból

Karácsonykor a gyerekeknek örömet szerezünk, amikor bejelentettük, hogy húsvétkor Japánba utazunk. A bejelentés után már mindenki a maga módján tervezgette az utazást. Gabika többet gyakorolta a tanárnővel a japán nyelvet, Erik minden helyet kikeresett ahol kis autókat vásárolhat magának, valamint a katolikus templomokat, ahol részt vehetünk a szentmisén. Nemsokára az utazó család kibővült Gabika keresztszüleivel is.

Nagypénteken értkeztünk meg Tokióba, ahol a kedves násznagyunk várt a reptéren, hogy elvezedsen az őt befogadó városba. Két napig reggeltől estig a városban sétáltunk fontos épületek között, meg persze nem maradhatott ki a bevásárlás sem.

Húsvét hétfője úton talált Hakodate felé. Az úton ért a hír, hogy Ferenc pápa a mennyei atyához tért. Nehéz volt elfogadni a hírt, de érdekes módon az itteni utazásunk segített. Hakodateba értkeztünk a híres Shinkansen vonattal. A szerelvény 300 km/óra sebességgel száguld, de ezt az utasok meg sem érzik. Kis hegyvidéki városkába érkeztünk, ahol a cseresznyefákat (Sakura) virágba borulva találtuk.

Hakodate után elutaztunk abba a városba, amely a szenvedésből született újjá. Hirosimában végigsétáltunk a romok között, érezve a szenvedést. A felépülés gyönyörűsége a szép kertekben nyilvánult meg. Itt volt az egyetlen hely, ahol idegenvezetőnk volt. A múzeumban újra találkoztunk Ferenc pápa „remény”-erejével. Az emberek tisztelik a Szentatyát, büszkék, hogy eljött hozzájuk – egyetlen pápa aki járt Hirosimában és imádkozott a halottakért, és ezért helye van a múzeumban. Nemcsak nekik tett jót, hogy eljött ide, hanem nekünk is és úgy éreztem, hogy szükségünk volt rá, a mi családunknak, hogy az ő örökségét megtaláljuk. A Mazda múzeumban is jártunk. A gyárban készült járműveknek fontos szerepük volt az újjáépítésben. Hiroshima után Kiotó következett buddhista és sinto templomaival és perfekcionista módon művelt kertjeivel.

Vasárnap, amíg a család megpihent, én elgyalogoltam a legközelebbi katolikus templomhoz. Érdekes volt felfedezni, hogy húsz templom van a város területén. Egy kedves közösséggel találkoztam. Amikor megértkeztem barátságosan fogadott a nővér. Elmesélte, hogy ők ferences rendi





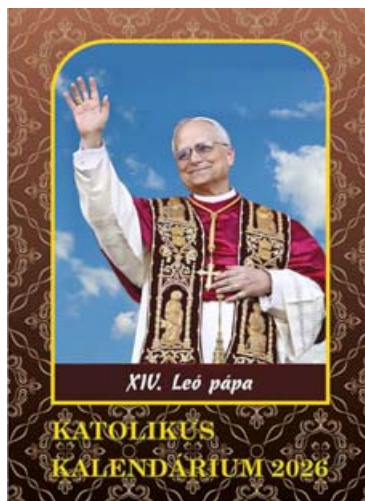
gyülekezet és hogy Spanyolországban tanultak. Elbeszélgettünk persze az atyával a budapesti és csíksomlyói találkozásainkról, ő meg elmesélte milyen óriási élmény volt számára, amikor Hirosimában volt.

Visszatérve Tokióba ellátogattunk egy cicás kávézóba, mert már nagyon hiányoztak a mieink. Feltöltődve egy utolsó sétára indultunk egy bolhapiacra. Másnap, hazaindulás előtt értettük meg mennyire igaz a mondás, hogy milyen kicsi ez a világ. Megbeszélés nélkül összefutottunk az én keresztanyám fiával, Tokió közepén. Így találkozott hét ember, akiket összeköt a szülővárosuk.

Lăcătuș Erika

Könyvajánló

Plébániánk irodájában és a sekrestyében már kapható a **2026-os Katolikus Kalendárium**. A tartalomról: Tanulságos történetek, Új Szentatyánk: XIV. Leó; Érdekesek a pápaság történelméből; Ferenc pápa végrendelete; A szentek és a becsületesség; Három rendkívüli családanya; Akit üldöztek az igazságért: Belon Gellért püspök; Nyirő József: Egyszerűen; Hihetünk a kísértetekben?; Ferenc pápa kedvenc viccei és ételei; Az Oltáriszentség két csodája; A lelkiatya válaszol; Imádság a haldoklók mellett; Gárdonyi Géza: Ilyenek a vadászok (elbeszélés); Leó pápák az Egyházban; Család és szabadidő: Kalendáriumunk konyhájából; Keresztretjévény.



Tours-i Szent Márton



Az elmúlt havi Forrásban arra buzdítottalak, hogy sose takarékoskodj a jószággoddal.

Ebben a hónapban a „felemelő szeretet” szentjéről olvashatsz, aki több, mint 1700 éve született Savariában (a mai Magyarországon, Szombathelyen) jómódú pogány szülők gyermekeként. Szülei akarata lett ellenére kereszténnyé.

Mivel egy római rendelet értelmében a katonák fiainak be kellett lépniük a légióba (azaz a római hadseregbe), ezért katona lett Márton is, apja nyomdokain. Római katonaként Franciaországba került szolgálni. Kemény tél volt, mely sok emberéletet követelt. Márton elajándékozta minden ruháját a szegényeknek, csupán a rajtalévő ruhadarabok maradtak meg. Egyik este, járőrszolgálatból hazatérőben didergő koldussal találkozott. Köpenyét kardjával kettéhasította, és az egyik felét a koldus vállára borította. Másnap álmában Krisztust látta abban a köpenydarabban, amelyet a fázó koldusra terített. Ezért szokták Márton püspököt a vállán átdobott fél köpennyel ábrázolni.

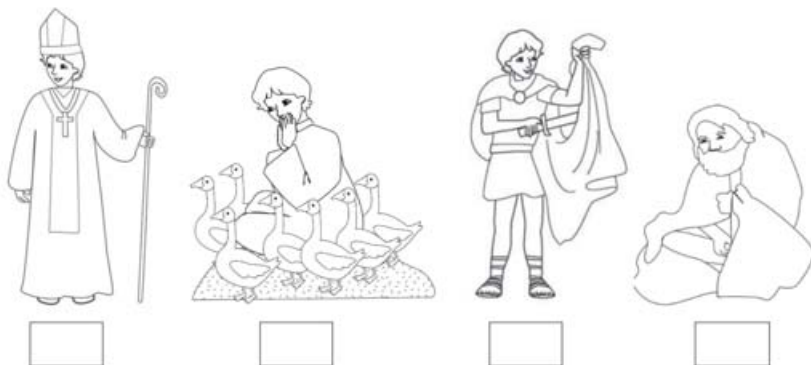
Márton elhagyta a katonaságot, mondván: „Krisztus katonája vagyok, így nem harcolhatok!” Innentől kezdve nem a hadsereget, hanem Istent szolgálta. Pap lett, aki szüleihez hazatérve megkeresztelte pogány édesanyját.

Szent Márton harcolt a szegénység, a nyomorúság és a gonoszság ellen. Életét csodák kísérték, sok beteg gyógyulása volt a bizonyítéka az ő isteni kiválasztottságának. Legendás volt jósága és hite, püspökké is szentelték. Fáradhatatlanul dolgozott a hit terjesztésén még idős korában is. Nyolcvan éves elmúlt, de még járta a vidéket, látogatta az egyházközségeket.

A legenda szerint a nagyon szerény Szent Márton nem akart püspök lenni, ezért elbújt a libák óljában. Azok azonban hangos gágogásukkal elárulták rejtekhelyét. Innen a **Szent Márton lúdja** elnevezés. Ezért szokás ezen a napon hagyományosan libát enni,

úgy tartották, hogy **“aki Márton napon libát nem eszik, egész éven át éhezik”**. A német nyelvterületeken hagyományos lámpás/fáklyás felvonulással szokták feleleveníteni a történetet, eljátszva, hogy éjjel keresik Mártont.

Számold meg a rajzokat a történet eseményeinek megfelelően!



Rajzok forrása <https://jatsszunk-egyutt.hu>

Tours-i Szent Márton életével, cselekedeteivel példaképül szolgálhat mindannyiunknak. Kövesd te is jószágos példáját!

* * *

Ha már lúd, legyen kövér – tartja a mondás.

November állata a Márton-naphoz kötődő liba. Megtalálod a **Márton napi** és **libás közmon-dások**at, **szólások**at? Írd a megfelelő számokat a mondatok második része elé! Ismered a jelentésüket?

1. Sok szent Márton lúdja
2. A bornak Szent
3. Ha már lúd,
4. Tömik,
5. Ostoba,



	legyen kövér!
	mint a liba.
	kelt már el azóta.
	Márton a bírāja.
	mint a libát.

Aki mindet megfejtette, arra biztos nem mondhatják, hogy „buta liba”... Természetesen illet senkire sem illik mondani!

Tankó Veronika Zita

A Szent László-templom felújítása

Jelenleg a Szent László-templom tornyának
felújítási munkálatai zajlanak.





- November 2-án, vasárnap, **Halottak Napján** a megszokott vasárnapi mise-rendet tartjuk. Aki november első nyolc napjában meglátogat egy temetőt és imádkozik az elhunytakért, **teljes búcsúban** részesülhet a szokott feltételekkel: szentgyónás, szentáldozás, valamint egy Miatyánk, Üdvözlégy és Hiszekegy a Szentatya szándékára. Továbbra se feledkezzünk meg elhunyt szeretteinkért imádkozni, lelki üdvükért szentmisét felajánlani legalább évente egyszer.
- Novemberben lejár az **Egyháztanács** öt éves mandátuma. Böcskei László püspök úr OCircVII/2025., 1659. számú körlevelében rendelkezett az ET új tagjainak megválasztásáról. Közösségünk szavazatát kértük ahhoz, hogy a jelenlegi Egyháztanács továbbra is folytathassa tevékenységét. A szavazás eredményeképpen (121 szavazatból 115 IGEN) plébániánk Egyháztanácsa tovább folytathatja szolgálatát.
- Az egyházmegyei körlevél értelmében az egyházi hozzájárulás a hívek bármilyen személyes jövedelmének – pénzbeli fizetés, nyugdíj, vagy bármilyen más jövedelem – 1%-át jelenti (Körlevél IV./2010., Nr. 1825.). Ahol a jövedelem 1%-át nem lehet kimutatni, az egyházi hozzájárulás ezentúl évente legalább 100 RON legyen (Körlevél IV./2022., Nr. 2478.).
- **Utolsó útjára kísértük** október 25-én † Kerecsi Mihály és október 28-án † Bodor Erzsébet testvéreinket.

A SZENTMISE OLVASMÁNYAI

November 1. MINDENSZENTEK: Jel 7,2-4. 9-14 – 1Jn 3,1-3 – Mt 5,1-12a

November 9. A LATERÁNI BAZILIKA FELSZENTELÉSE:

Ez 47,1-2.8-9.12 v. 1Kor 3,9c-11.16-17 – Jn 2,13-22

November 16. Évk. 33. vasárnap: Mal 3,19-20a – 2Tessz 3,7-12 – Lk 21,5-19

November 23. A MI URUNK, JÉZUS KRISZTUS, A VILÁGMINDENSÉG KIRÁLYA: 2Sám 5,1-3 – Kol 1,12-20 – Lk 23,35-43

November 30. Advent 1. vasárnapja: Iz 2,1-5 – Róm 13,11-14 – Mt 24,37-44 – Lk 18,9-14

A havilapot szerkeszti a Nagyvárad-Újvárosi Szent László Római Katolikus Plébánia.
410209 Nagyvárad, Primăriei utca 9. Telefon: 0259/431-652. www.szentlaszloplebania.ro
facebook: Nagyvárad-Újvárosi-Szent-László-Római-Katolikus-Plébánia
Készült a nagyváradí Litera Print nyomdában.